

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoP/17/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614214460
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6614214460.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a členov senátu Mgr. Kataríny Katkovej a JUDr. Klaudii Koskovej, v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa F. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny, Úradom práce sociálnych vecí a rodiny D., odborom sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately, dieťaťa rodičov - matky Q. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. G.. XXX/XX, XXX XX D., a otca F. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. G.. XXX/XX, XXX XX D., toho času bytom O. XXX/XX, XXX XX D., o určenie výživného na čas do rozvodu manželstva rodičov, na základe odvolania otca proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 6P/56/2014-170 zo dňa 26. 01. 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Lučenec (ďalej len „okresný súd“, resp. „prvostupňový súd“) na základe návrhu matky maloletého (ďalej len „matka“) rozsudkom zo dňa 26. 01. 2016 uložil otcovi maloletého dieťaťa F. O., nar. XX. XX. XXXX (ďalej len „otec“) povinnosť platiť zameškané výživné na maloletého F. O., nar. XX. XX. XXXX (ďalej len „maloletý“) za obdobie od 01. 09. 2013 do 30. 06. 2015 v sume 100 Eur za každý mesiac, s tým, že zameškané (zročné) výživné za uvedené obdobie predstavuje sumu 2.100 Eur (prvý výrok). Zároveň rozhodol, že otec je povinný uvedené zročné výživné splácať v mesačných splátkach po 50 Eur spolu s bežným výživným, ktoré bolo určené rozsudkom okresného súdu č.k. 12P/84/2014-290 v sume 100 Eur mesačne, až do vyrovnania uvedenej sumy, vždy k 25. dňu toho ktorého mesiaca mesačne vopred k rukám matky, počnúc právoplatnosťou rozsudku (druhý výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozhodnutia okresný súd konštatoval, že matka sa návrhom podaným dňa 08. 09. 2014 domáhala úpravy práv a povinností k maloletému. Žiadala, aby maloletý bol zverený do jej starostlivosti a otcovi bola uložená vyživovacia povinnosť. V priebehu konania bol dňa 30. 12. 2014 na súd doručený návrh o rozvod manželstva rodičov maloletého a úpravu ich práv a povinností k maloletému. Uvedené konanie bolo vedené pod sp. zn. 12P/84/2014. Rozsudkom okresného súdu č.k.12P/84/2014-290 zo dňa 23. 06. 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.07.2015 bolo manželstvo rodičov maloletého rozvedené. Otcovi maloletého dieťaťa bolo na čas po rozvode určené výživné v sume 100 Eur mesačne, počnúc právoplatnosťou uvedeného rozsudku. Z tohto dôvodu navrhovateľka zmenila návrh a žiadala, aby súd zaviazal otca na platenie zameškaného výživného za obdobie od 01. 09. 2013 až do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva a to do 30. 06. 2015 vzhľadom k tomu, že otec maloletého neprispieval za uvedené obdobie na výživu maloletého. V návrhu poukázala na to, že v mesiaci apríl 2013 otec opustil spoločnú domácnosť a výživné od tohto obdobia poskytoval nepravideľne

v rôznej výške. V mesiaci október 2013 sa vyjadril, že na maloletého nebude prispievať, pretože súdom to nemá určené a podľa jeho názoru žiadne výživné nedlhuje.

Po zhrnutí výpovedí účastníkov konania a vykonaných dôkazov, a po citácii relevantných ustanovení Zákona o rodine - ďalej aj „ZR“ (§ 62 ods. 1 až 5, § 65 ods. 1 až 3 a § 76 ods. 1, 2 ZR) okresný súd uviedol, že vykonaným dokazovaním mal preukázané, že matka si plní vyživovaciu povinnosť o maloletého osobnou starostlivosťou. Pracuje ako H. F. Q.Q. W. a.s. v F., jej čistý mesačný príjem predstavuje sumu 1.200 Eur mesačne. Ďalej mal preukázané, že „otec maloletého je živnostník, je konateľom a štatutárnym zástupcom vo firme F. X. s.r.o., O.. A. XXX, D.. Z predložených dokladov - daňového priznania, účtovných uzávierok roku 2013, 2014 zistil, že sa uvádzajú mínusové položky z príjmu, avšak z predloženej nájomnej zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi P. N. I., ulica O. XXX/XX, D. a spoločnosťou F. X. s.r.o., A. H. XX, D. v zastúpení konateľom F. O. súd zistil, že dňa 14. 06. 2014 bola uzavretá nájomná zmluva. Predmetom nájmu je rodinný dom, súpisné číslo XXX, nachádzajúci sa na O. ulici v D. časť E., kde v článku VI bod 4 sa uvádza, že nájomca je povinný platiť prenajímateľovi mesačné nájomné v sume 300 Eur. Prvá platba bude vyplatená v hotovosti vo výške dvojmesačného nájmu. V článku VIII Osobitné ustanovenia bod 3 sa uvádza, že prenajímateľ prehlasuje, že súhlasí s budúcim odpredajom predmetu nájmu s tým, že bude uzavretá zmluva o budúcej kúpnej zmluve medzi prenajímateľom a budúcim predávajúcim a nájomcom ako budúcim kupujúcim najneskôr do 14 dní po podpise tejto nájomnej zmluvy. Kúpna cena nájmu predstavuje sumu 79.990 Eur, to je bod 2.3 a je platná do jedného roka po podpise tejto zmluvy, resp. do jedného roka od uzavretia zmluvy o budúcej kúpnej zmluve. Z ďalšieho predloženého dôkazu, ktorý predložil otec maloletého je to Zmluva o úvere uzavretá medzi W. W. P., S.A. a F. X. s.r.o., ide o Zmluvu o úvere, ktorý bol poskytnutý ako finančné prostriedky na kúpu vozidla Q. a kúpna cena vrátane DPH je 7.990 Eur s tým, že výška mesačnej splátky úveru predstavuje sumu 205,56 Eur.“ Následne okresný súd uviedol, že „vzhľadom na vykonané dokazovanie z predložených listinných dôkazov zistil potencionálnu životnú úroveň otca na základe jeho majetkových pomerov a vychádzal z toho, že platí zákonná premisa, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni každého svojho rodiča § 60 ods. 2 druhá veta Zákona o rodine. (...) V danom prípade majetkové pomery otca umožňujú platiť nájomné za rodinný dom mesačne v sume 300 Eur a ako užívateľ motorového vozidla Q. spláca úver na základe ktorého zakúpil motorové vozidlo v sume 205,56 Eur mesačne. Taktiež aj z výpisov z pohybov na účte v C. G. W. XX bolo zistené, že v priebehu roka 2014 a to 04. 04. 2014, 07. 04. 2014 a dňa 04. 06. 2014 boli uskutočnené výbery finančných prostriedkov v celkovej sume 15.000 Eur z podnikateľského účtu odporcu. Tieto všetky skutočnosti a listinné dôkazy avizujú nie nízku životnú úroveň otca. Ani matka dieťaťa nemá nízku životnú úroveň, pracuje ako H. Q.Q. W. a.s., F. v F.. Jej mesačný príjem predstavuje sumu 1.200 Eur. Poukázala na tú skutočnosť, že okrem vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu prispieva ešte plnoletému dieťaťu F., ktorého príjem je nízky. Je však nútená splácať dlhy pochádzajúce z manželstva s otcom maloletého a tie tvoria splátky C. pôžičky v sume 335 Eur mesačne na refinancovanie iných úverov z manželstva a splátky hypotéky v sume 167 Eur mesačne, vzhľadom k tomu, že otec nespláca žiaden zo spoločných dlhov.“ Následne okresný súd poukázal na to, že podľa § 62 ods. 5 veta prvá ZR výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, a že potreby rodičov môžu byť uspokojené až potom, keď si rodič plní svoju vyživovaciu povinnosť a prispieje v primeranej miere na potreby dieťaťa.

V súvislosti s priznaným zročným výživným okresný súd uviedol, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že rodičia maloletého nežijú v spoločnej domácnosti od apríla 2013, teda ešte pred rozvodom ich manželstva. Otec si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému riadne neplnil, dobrovoľne prispieval rôznymi sumami do septembra 2013. Od októbra 2013 až do právoplatného rozhodnutia o rozvode manželstva neprispieval na výživu maloletého žiadnou sumou. Neobstojí jeho tvrdenie, že nie je dlžný žiadne výživné, pretože k maloletému nakupoval určité veci na oblečenie a nemá finančné prostriedky na to, aby uhradil výživné v 100 Eur mesačne. Keďže vykonaným dokazovaním mal preukázané odôvodnené potreby maloletého a taktiež mal preukázané, že v rozhodnom období bolo v schopnostiach a možnostiach otca prispievať na výživu maloletého výživným v sume 100 Eur mesačne, určil, že výška zročného výživného za predmetné obdobie predstavuje sumu 2.100 Eur. Uvedené zročné výživné umožnil otcovi splácať v mesačných splátkach po 50 Eur spolu s bežným výživným, za podmienok uvedených vo výroku rozsudku.

Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p..

Proti rozsudku okresného súdu podal otec v zákonnej lehote odvolanie v ktorom žiadal, aby „krajský súd «zamietol» a «zrušil» rozsudok v mene Slovenskej republiky Okresnému súdu v Lučenci ...“, z čoho možno vyvodit', že žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil a návrh zamietol. V odôvodnení odvolania uviedol, že aj keď s matkou maloletého spolu nežili, financie jej dával,

dokonca viac ako mu po rozvode určil súd. Ohľadom tejto skutočnosti navrhol vypočuť ako svedka svoju matku B. O.. Okrem toho navrhol, aby bola vypočutá i jeho priateľka T. F.. Ďalej poukázal na problémy v súvislosti s umožňovaním styku s maloletým. Taktiež navrhol, aby súd preskúmal v akých podmienkach maloletý aktuálne vyrastá. Okrem toho sa pomerne rozsiahlo vyjadroval k osobe matky a k okolnostiam týkajúcim sa ich bývalého spolužitia a komunikácie.

Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že „na základe množstva nepravdivých informácií a údajov uvedených v odvolaní“ bola nútená podať na otca trestné oznámenie za ohováranie. Podľa jej názoru, zo strany otca sa jedná o opätovné prieťahy v konaní.

Kolíznym opatrovníkom maloletého v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že navrhuje „odvolanie otca v plnom rozsahu zamietnuť a rozsudok 6P/56/2014-170 zo dňa 26.01.2016 potvrdiť.“

Na základe podaného odvolania krajský súd, ako súd odvolací, vec prejednal v medziach daných odvolaním, v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), bez nariadenia ústneho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. s použitím § 156 ods. 3 O.s.p., a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 vyššie citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Po oboznámení sa s obsahom spisu a okresným súdom vykonanými dôkazmi odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie okresného súdu, ktorým určil otcovi vyživovaciu povinnosť voči maloletému za obdobie od 01. 09. 2013 do 30. 06. 2015 vo výške 100 Eur mesačne, s tým že zročné výživné za uvedené obdobie vo výške 2.100 Eur je povinný splácať v mesačných splátkach po 50 Eur spolu s bežným výživným, je vecne správne. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.), ktoré je dostatočne podrobné, jasné, zrozumiteľné a presvedčivé, a teda spĺňa zákonné podmienky odôvodnenia uvedené v ustanovení § 157 ods. 2 O.s.p..

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.) preto odvolací súd poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty otca uvedené v odvolaní. V prvom rade odvolací súd uvádza, že otec ani v odvolaní neoznačil, respektíve neuviedol žiadne objektívne dôkazy preukazujúce jeho tvrdenie, že v rozhodnom období poskytoval maloletému výživné v konkrétnej výške. Pokiaľ v odvolaní navrhol vypočuť ako svedka svoju matku B. O. a svoju priateľku T. F., tak v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že podľa ustanovenia § 120 ods. 4 O.s.p. majú účastníci konania procesnú povinnosť predložiť všetky dôkazy alebo skutočnosti najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 26. 01. 2016 (na ktorom došlo k vyhláseniu uznesenia o skončení dokazovania a k vyhláseniu napadnutého rozsudku) vyplýva, že otec bol na uvedenom pojednávaní osobne prítomný a po zákonomnom poučení uviedol (rovnako ako ostatní účastníci konania), že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Preto jeho návrh na vypočutie uvedených osôb ako svedkov je z procesnoprávneho hľadiska v odvolacom konaní neakceptovateľný. Odhliadnuc od toho, svedecké výpovede uvedených osôb by vzhľadom na blízky osobný pomer k otcovi nebolo možné považovať za objektívny dôkaz.

V súvislosti s návrhom otca, aby súd preskúmal v akých podmienkach maloletý aktuálne vyrastá odvolací súd uvádza, že predmetom tohto odvolacieho konania nie je úprava práv a povinností rodičov k maloletému. Táto otázka už bola právoplatne vyriešená v konaní o rozvod manželstva rodičov maloletého, kde otec mal možnosť namietať zistenia týkajúce sa výchovného prostredia maloletého. Len pre úplnosť odvolací súd záverom uvádza, že otec v právoplatne skončenom konaní o rozvod manželstva nepodal odvolanie, v ktorom by namietal (i) v uvedenom konaní určené výživné vo výške 100 Eur mesačne. Preto v prípade tohto jeho odvolania nemožno vylúčiť, že ide o účelové konanie.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 224 ods. 1 s použitím ustanovenia § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.